

fast driftssted eller fast sted i denne stat, naturligvis beskattes af deres del af udbyttet.

I stk. 6 er der på dansk foranledning indsat en bestemmelse om, hvordan der skal forholdes, hvis kildestaten har opkrævet kildeskat med et højere beløb end det overenskomsten giver mulighed for.

Stk. 7 indeholder en bestemmelse til imødegåelse af misbrug ved udlodning af udbytte fra et selskab i den ene stat til en aktionær i den anden stat. Efter dette stykke skal kildestaten ikke nedsætte eller frafalde sin beskatning efter reglerne i stk. 2, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene med aktierne at drage fordel af artikel 10. En tilsvarende antimisbrugsregel er indsat i rente- og royaltyartiklerne, jf. artikel 11, stk. 5 og artikel 12, stk. 5.

Artikel 11. Renter

Beskatningsretten til renter er tillagt bopælsstaten.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med det danske forhandlingsoplæg, der afspejler, at der i Danmark så at sige ikke eksisterer begrænset skattepligt for renter, hvorved vi kun yderst sjældent er i stand til at beskatte i egenskab af kildestat.

Baggrunden for den manglende danske skattepligt på dette område er den, at kildestatens skat væltes over på låntagerne som øgede omkostninger. Efter Nationalbankens vurdering ville dansk kildeskat på renter påføre dansk erhvervsliv uacceptable meromkostninger.

Malta har ingen skattepligt for renter, der betales til ikke-hjemmehørende personer.

Bestemmelsen er en fravigelse fra OECD-modellen, som deler beskatningsretten mellem bopælsstat og kildestat.

Stk. 2 definerer, hvad der skal forstås ved renter.

Stk. 3 bestemmer, at såfremt renter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, og den gældsfordring, som ligger til grund for renteindtægten, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne renter beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 4 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor eller mellem dem begge og en tredjemand, og der i den forbindelse er aftalt for høj rente på gældsfordringen, skal bestemmelserne i denne artikel kun anvendes på det reelle rentebeløb. Det overskydende beløb skal herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype der faktisk er tale om.

I stk. 5 er der indsat en antimisbrugsregel med samme ordlyd som antimisbrugsreglen for udbytter i artikel 10, stk. 7 og royalties, artikel 12, stk. 5.

Artikel 12. Royalties

Beskatningsretten til royalties er tillagt bopælsstaten.

Stk. 2 definerer, hvad der skal forstås ved royalties. Definitionen er i overensstemmelse med OECD-modellen. Dette indebærer, at leasing-betalinger ikke beskattes som royalties.

Såfremt royalties indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for royaltyindtægten, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne royalties i henhold til stk. 3 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 4 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor eller mellem dem begge og en tredjemand, og der i den forbindelse er aftalt et for højt royaltybeløb, i betragtning af den anvendelse, rettighed eller oplysninger, for hvilket det er betalt, skal bestemmelserne i denne artikel kun anvendes på det reelle royaltybeløb. Det overskydende beløb skal herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype der faktisk er tale om.

I stk. 5 er indsat en antimisbrugsregel med samme ordlyd som antimisbrugsreglen for udbytter i artikel 10, stk. 7 og renter i artikel 11, stk. 5.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Artiklen omhandler fortjeneste ved salg af alle former for aktiver.

Efter stk. 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten, dvs. den stat hvor ejendommen er beliggende.

Ifølge stk. 2 gælder dette også fortjeneste ved salg af aktier eller sammenlignelige rettigheder i et selskab m.v., hvis aktiver direkte eller indirekte består af fast ejendom.

Bestemmelsen stammer fra FN-modellen og ses hyppigere og hyppigere i dobbeltbeskatningsoverenskomster både med udviklingslande og industrialiserede lande. Uden en sådan bestemmelse er det muligt at omgå kildestatens beskatningsret til fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom ved at lade et selskab eje den faste ejendom og i stedet afhænde aktierne, som efter reglen i stk. 6 kun kan beskattes i sælgerens bopælsstat. Selskabets ejendom handles derimod ikke. Den stat hvor den faste ejendom er beliggende kan